ДОГОВОР ЗА СТАБИЛНОСТ, КООРДИНАЦИЯ И УПРАВЛЕНИЕ В ИКОНОМИЧЕСКИЯ И ПАРИЧЕН СЪЮЗ МЕЖДУ КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, КРАЛСТВО ДАНИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ, ИРЛАНДИЯ, РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, КРАЛСТВО ИСПАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, РЕПУБЛИКА КИПЪР, РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ, РЕПУБЛИКА ЛИТВА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ, УНГАРИЯ, МАЛТА, КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ, РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ, РЕПУБЛИКА ПОЛША, ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА, РУМЪНИЯ, РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ, СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА, РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ И КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, КРАЛСТВО ДАНИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ, ИРЛАНДИЯ, РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, КРАЛСТВО ИСПАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, РЕПУБЛИКА КИПЪР, РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ, РЕПУБЛИКА ЛИТВА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ, УНГАРИЯ, МАЛТА, КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ, РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ, РЕПУБЛИКА ПОЛША, ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА, РУМЪНИЯ, РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ, СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА, РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ И КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ ,

наричани по-нататък "договарящите се страни",

КАТО СЪЗНАВАТ задължението си, в качеството им на държави-членки на Европейския съюз, да разглеждат икономическите си политики като въпрос от общ интерес,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да насърчават условия за по-висок икономически растеж в Европейския съюз и за тази цел да развиват още по-тясна координация на икономическите политики в еврозоната,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че необходимостта правителствата да поддържат стабилни и устойчиви публични финанси и да предотвратяват възникването на прекомерен бюджетен дефицит е от съществено значение за гарантирането на стабилността на еврозоната като цяло и съответно налага въвеждането на специални правила, включително на "правило за балансиран бюджет" и на автоматичен механизъм за предприемане на коригиращи действия,

КАТО СЪЗНАВАТ необходимостта да гарантират, че техният бюджетен дефицит не превишава 3 % от брутния им вътрешен продукт по пазарни цени и че техният брутен държавен дълг не превишава 60 % от брутния им вътрешен продукт по пазарни цени или намалява с достатъчни темпове към тази стойност,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че договарящите се страни, в качеството им на държави-членки на Европейския съюз, трябва да се въздържат от приемане на всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Съюза в рамките на икономическия съюз, особено практиката на натрупване на дълг извън сметките на сектор "Държавно управление",

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че на 9 декември 2011 г. държавните и правителствените ръководители на държавите-членки от еврозоната постигнаха съгласие относно подсилена архитектура на икономическия и паричен съюз, която да се основава на Договорите, на които се основава Европейският съюз, и да улеснява изпълнението на мерките, взети на основание на членове 121, 126 и 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че целта на държавните и правителствените ръководители на държавите-членки на еврозоната и на други държави-членки на Европейския съюз е възможно най-скорошното въвеждане на разпоредбите на настоящия договор в Договорите, на които се основава Европейският съюз,

КАТО ПРИВЕТСТВАТ законодателните предложения на Европейската комисия от 23 ноември 2011 г. относно еврозоната, направени в рамките на Договорите, на които се основава Европейският съюз, за засилване на икономическото и бюджетно наблюдение над държавите-членки, изпитващи или застрашени от сериозни затруднения по отношение на финансовата си стабилност, и относно общите разпоредби за наблюдение и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите-членки и КАТО ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ намерението на Европейската комисия да представи допълнителни законодателни предложения относно еврозоната във връзка по-специално с предварителното докладване на плановете за емитиране на дългови инструменти, програмите за икономическо партньорство, в които подробно се описват структурни реформи за държавите-членки, които са в процедура при прекомерен дефицит, както и координацията на плановете за значителни реформи на икономическата политика на държавите-членки,

КАТО ИЗРАЗЯВАТ своята готовност да подкрепят предложенията, които Европейската комисия може да представи за допълнително укрепване на Пакта за стабилност и растеж чрез въвеждане за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, на нови граници за средносрочните цели при отчитане на рамките, установени в настоящия договор,

КАТО ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ, че при преразглеждането и наблюдението на бюджетните задължения съгласно настоящия договор Европейската комисия ще действа в рамките на своите правомощия, предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално в членове 121, 126 и 136 от него,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ по-специално, че по отношение на „правилото за балансиран бюджет“, предвидено в член 3 от настоящия договор, наблюдението ще се провежда по отношение на всяка договаряща се страна чрез установяване на определени за съответните държави средносрочни цели и на графици за конвергенция, когато е целесъобразно ,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че средносрочните цели следва да бъдат актуализирани редовно въз основа на общоприет метод, чиито основни параметри също се преразглеждат редовно, като отразяват по подходящ начин рисковете от явни и неявни задължения за публичните финанси, както е записано в целите на Пакта за стабилност и растеж,

КАТО ОТБЕЛЗЯВАТ, че оценката дали е отбелязан достатъчен напредък по отношение на средносрочните цели следва да се прави въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурното салдо, включително на анализ на разходите, при който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, при отчитане на разпоредбите на правото на Европейския съюз, и по-специално Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, изменен с Регламент (ЕС) № 1175/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. (наричан по-нататък „ревизираният Пакт за стабилност и растеж“),

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че коригиращият механизъм, който ще бъде въведен от договарящите се страни, следва да цели коригирането на отклоненията от средносрочната цел или от плана за корекции, включително тяхното общо въздействие върху динамиката на държавния дълг,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в съответствие с член 273 от Договора за функционирането на Европейския съюз Съдът на Европейския съюз следва да е компетентен да следи за спазването на задължението на договарящите се страни за транспониране на „правилото за балансиран бюджет“ в техните национални правни системи чрез разпоредби с обвързваща сила и траен характер, за предпочитане на конституционно равнище,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че с член 260 от Договора за функционирането на Европейския съюз Съдът на Европейския съюз се оправомощава да наложи заплащането на еднократно платима сума или на периодична имуществена санкция на държава-членка на Европейския съюз, която не се е съобразила с негово решение и КАТО ПРИПОМНЯТ, че Европейската комисия е установила критерии за определяне на размера на еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, която се налага в рамките на посочения член,

КАТО ПРИПОМНЯТ необходимостта да се улесни приемането на мерки съгласно процедурата при прекомерен дефицит на Европейския съюз по отношение на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, за които планираното или фактическото съотношение на бюджетния дефицит спрямо брутния вътрешен продукт надвишава 3 %, като същевременно категорично се утвърди целта на тази процедура, а именно дадена държава-членка да бъде насърчена и, ако е необходимо, задължена да намали евентуално установения дефицит,

КАТО ПРИПОМНЯТ задължението договарящите се страни, чийто брутен държавен дълг надвишава референтната стойност от 60 %, да го намалят средно с една двадесета годишно като целеви показател,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД необходимостта при изпълнение на настоящия договор да се зачита специфичната роля на социалните партньори, призната в законодателството или националните системи на всяка от договарящите се страни,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ, че никоя разпоредба на настоящия договор не може да се тълкува като променяща по какъвто и да е начин условията на икономическата политика, при които на дадена договаряща се страна е отпусната финансова помощ по програма за стабилизиране, в която участва Европейският съюз, неговите държави-членки или Международният валутен фонд,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че правилното функциониране на икономическия и паричен съюз налага договарящите се страни да работят съвместно за провеждане на икономическа политика, при която, като се основават на механизмите за координация на икономическата политика, определени в Договорите, на които се основава Европейският съюз, те предприемат необходимите действия и мерки във всички области, които са от съществено значение за правилното функциониране на еврозоната,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ по-специално желанието на договарящите се страни да използват по-активно засиленото сътрудничество, предвидено в член 20 от Договора за Европейския съюз и в членове 326—334 от Договора за функционирането на Европейския съюз, без това да засяга вътрешния пазар, както и желанието им да използват в пълна степен мерки, които са специфични за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, съгласно член 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и процедура за предварително обсъждане и координация между договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, на всички значителни реформи на икономическата политика, планирани от тях, с оглед идентифицирането на най-добрите практики,

КАТО ПРИПОМНЯТ постигнатото на 26 октомври 2011 г. споразумение на държавните и правителствените ръководители на държавите-членки от еврозоната да се подобри управлението на еврозоната, включително ежегодно да се провеждат най-малко две срещи на върха на държавите от еврозоната, които се свикват, освен при извънредни обстоятелства, веднага след заседания на Европейския съвет или срещи с участието на всички договарящи се държави, които са ратифицирали настоящия договор,

КАТО ПРИПОМНЯТ одобрението от 25 март 2011 г. на пакта „Евро плюс“ от държавните и правителствените ръководители на държавите-членки от еврозоната и на други държави-членки на Европейския съюз, в който се определят въпросите, които са от първостепенно значение за засилване на конкурентоспособността в еврозоната,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ значението на Договора за създаване на Европейския механизъм за стабилност като част от глобална стратегия за укрепване на икономическия и паричен съюз и КАТО ПОСОЧВАТ, че от 1 март 2013 г. предоставянето на финансова помощ в рамките на нови програми по Европейския механизъм за стабилност ще бъде обусловено от ратифицирането на настоящия договор от съответната договаряща се страна и, след изтичане на срока за транспониране, посочен в член 3, параграф 2 от настоящия договор, от спазването на изискванията на този член,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Кралство Белгия, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Великото херцогство Люксембург, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Португалската република, Република Словения, Словашката република и Република Финландия са договарящи се страни, чиято парична единица е еврото, и че в качеството им на такива ще са обвързани от настоящия договор от първия ден на месеца, следващ депозирането на техния документ за ратификация, ако договорът е в сила на тази дата;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ СЪЩО, че Република България, Кралство Дания, Република Латвия, Република Литва, Унгария, Република Полша, Румъния и Кралство Швеция са договарящи се страни, които като държави-членки на Европейския съюз към датата на подписването на настоящия договор се ползват с дерогация от участието в единната валута и могат да бъдат обвързани, доколкото тази дерогация не е отменена, само от тези разпоредби на дялове III и IV от настоящия договор, по отношение на които декларират при депозиране на своя документ за ратификация или на по-късна дата, че възнамеряват да бъдат обвързани,

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следното:

ДЯЛ I

ЦЕЛ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

ЧЛЕН 1

1. С настоящия договор договарящите се страни, в качеството им на държави-членки на Европейския съюз, се споразумяват да укрепят икономическия стълб на икономическия и паричен съюз, като приемат набор от правила, целящи укрепване на бюджетната дисциплина чрез фискален пакт, засилване на координацията на своите икономически политики и подобряване на управлението на еврозоната, като по този начин подкрепят постигането на целите на Европейския съюз за устойчив растеж, трудова заетост, конкурентоспособност и социално сближаване.

2. Настоящият договор се прилага изцяло по отношение на договарящите се страни, чиято парична единица е еврото. Той се прилага и за другите договарящи се страни в степента и при условията, посочени в член 14.

ДЯЛ II

СЪОТВЕТСТВИЕ И ВРЪЗКА С ПРАВОТО НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 2

1. Настоящият договор се прилага и тълкува от договарящите се страни в съответствие с Договорите, на които се основава Европейският съюз, и по-специално член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, и с правото на Европейския съюз, включително процесуалното право, когато се налага приемане на вторично законодателство.

2. Настоящият договор се прилага, доколкото е съвместим с Договорите, на които се основава Европейският съюз, и с правото на Европейския съюз. Той не засяга компетентността на Съюза да действа в областта на икономическия съюз.

ДЯЛ III

ФИСКАЛЕН ПАКТ

ЧЛЕН 3

1. Договарящите се страни прилагат установените в настоящия параграф правила в допълнение към задълженията си по правото на Европейския съюз и без да нарушават тези задължения:

а) бюджетната позиция на сектор "Държавно управление" на договарящите се страни трябва да бъде балансирана или да е налице бюджетен излишък;

б) правилото в буква а) се счита за изпълнено, ако годишното структурно салдо на сектор "Държавно управление" отговаря на установената за съответната държава средносрочна цел, определена в ревизирания Пакт за стабилност и растеж, в размер на структурния дефицит, ненадвишаващ 0,5 % от брутния вътрешен продукт по пазарни цени. Договарящите се страни предприемат необходимите мерки за бърза конвергенция към определените за тях средносрочни цели. Времевата рамка за тази конвергенция ще бъде предложена от Европейската комисия, като бъдат взети предвид рисковете по отношение на устойчивостта, характерни за всяка държава. Напредъкът във връзка с постигането и спазването на средносрочната цел се оценява въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурното салдо, включително анализ на разходите, при който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, в съответствие с ревизирания Пакт за стабилност и растеж;

в) договарящите се страни могат временно да се отклонят от своята съответна средносрочна цел или от плана за корекции за постигането ѝ само при извънредните обстоятелства, определени в параграф 3, буква б);

г) когато съотношението на брутния държавен дълг към брутния вътрешен продукт по пазарни цени е значително под 60 % и когато рисковете от гледна точка на дългосрочната устойчивост на публичните финанси са ниски, долната граница на средносрочната цел, посочена в буква б), може да достигне ниво на структурния дефицит от най-много 1,0 % от брутния вътрешен продукт по пазарни цени;

д) в случай на наблюдавани значителни отклонения от средносрочната цел или от плана за корекции за постигането ѝ автоматично се задейства коригиращ механизъм. Механизмът включва задължението за съответната договаряща се страна да приложи мерки за коригиране на отклоненията в рамките на определен период от време.

2. Правилата, предвидени в параграф 1, пораждат действие в националното право на договарящите се страни най-късно една година след влизането в сила на настоящия договор чрез разпоредби с обвързваща сила и траен характер, за предпочитане на конституционно равнище, или когато тяхното пълно спазване и придържането към тях през целия национален бюджетен процес е обезпечено по друг начин. Договарящите се страни въвеждат на национално равнище коригиращия механизъм, посочен в параграф 1, буква д), въз основа на общи принципи, които ще бъдат предложени от Европейската комисия, относно по-специално естеството, размера и срока на корективното действие, което да бъде предприето, включително в случай на извънредни обстоятелства, и ролята и независимостта на институциите, които отговарят на национално равнище за наблюдението на спазването на правилата, предвидени в параграф 1. Този коригиращ механизъм зачита изцяло правомощията на националните парламенти.

3. За целите на настоящия член се прилагат определенията, установени в член 2 от протокол (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договорите за Европейския съюз.

За целите на настоящия член се прилагат и следните определения:

а) „годишно структурно салдо на сектор "Държавно управление" се отнася до годишното салдо, коригирано спрямо цикъла, без отчитане на еднократните и временните мерки;

б) „извънредни обстоятелства“ се отнася до случай на необичайно събитие, независещо от съответната договаряща се страна, което оказва значително влияние върху финансовото състояние на сектор "Държавно управление" или до периоди на силен икономически спад съгласно ревизирания Пакт за стабилност и растеж, при условие че временното отклонение на съответната договаряща се страна не застрашава фискалната устойчивост в средносрочен план.

ЧЛЕН 4

Когато съотношението на брутния държавен дълг на договаряща се страна към нейния брутен вътрешен продукт надвишава референтната стойност от 60 %, посочена в член 1 от Протокол (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договорите за Европейския съюз, договарящата се страна трябва да го намали средно с една двадесета годишно като целеви показател, както е предвидено в член 2 от Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит, изменен с Регламент (ЕС) № 1177/2011 от 8 ноември 2011 г. Решението за наличието на прекомерен дефицит поради нарушение на критерия за дълга ще бъде вземано в съответствие с процедурата, предвидена в член 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ЧЛЕН 5

1. Договаряща се страна, която е обект на процедура при прекомерен дефицит съгласно Договорите, на които се основава Европейският съюз, въвежда програма за бюджетно и икономическо партньорство, включваща подробно описание на структурните реформи, които трябва да бъдат въведени и проведени с цел осигуряване на ефективна и трайна корекция на прекомерния ѝ дефицит. Съдържанието и форматът на тези програми се определят в правото на Европейския съюз. Тяхното представяне за одобрение на Съвета на Европейския съюз и на Европейската комисия и тяхното наблюдение ще се осъществяват в контекста на съществуващите процедури за наблюдение по Пакта за стабилност и растеж.

2. Изпълнението на програмата за бюджетно и икономическо партньорство, както и на годишните бюджетни планове, съвместими с нея, ще бъде предмет на наблюдение от страна на Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия.

ЧЛЕН 6

Договарящите се страни предварително докладват на Съвета на Европейския съюз и на Европейската комисия за своите планове за емитиране на публични дългови инструменти, за да се подобри координацията на планираните емисии на държавни дългови инструменти .

ЧЛЕН 7

При пълно спазване на процедурните изисквания на Договорите, на които се основава Европейският съюз, договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, се ангажират да подкрепят предложенията или препоръките, представени от Европейската комисия в случаите, в които тя счита, че държава-членка на Европейския съюз, чиято парична единица е еврото, не изпълнява критерия за дефицита в рамките на процедура при прекомерен дефицит. Това задължение не се прилага в случаите, когато между договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, бъде установено, че квалифицирано мнозинство от тях, изчислено по аналогия със съответните разпоредби на Договорите, на които се основава Европейският съюз, не е съгласно с предложеното или препоръчано решение, като не се взема предвид позицията на съответната договаряща се страна.

ЧЛЕН 8

1. Европейската комисия се приканва да представи своевременно на договарящите се страни доклад за разпоредбите, приети от всяка от тях в съответствие с член 3, параграф 2. Ако Европейската комисия, след като е предоставила на съответната договаряща се страна възможност да представи своите коментари, заключи в доклада си, че тази договаряща се страна не е спазила член 3, параграф 2, една или повече договарящи се страни сезират Съда на Европейския съюз. Когато независимо от доклада на Комисията договаряща се страна счита, че друга договаряща се страна не е спазила член 3, параграф 2, тя също може да сезира Съда. И в двата случая решението на Съда е задължително за страните по производството, които вземат необходимите мерки, за да се съобразят с решението в срок, който се определя от Съда.

2. Ако въз основа на собствената си преценка или на тази на Европейската комисия договаряща се страна счита, че друга договаряща се страна не е взела необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Съда, посочено в параграф 1, тя може да сезира Съда и да поиска налагането на финансови санкции съгласно критериите, установени от Европейската комисия в рамките на член 260 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Ако Съдът установи, че съответната договаряща се страна не се е съобразила с решението му, той може да наложи заплащането на съобразена с обстоятелствата еднократно платима сума или периодична имуществена санкция, която не надвишава 0,1 % от нейния брутен вътрешен продукт. Сумите, чието заплащане е наложено на държава-членка, чиято парична единица е еврото, се изплащат на Европейския механизъм за стабилност. В останалите случаи плащанията са към общия бюджет на Европейския съюз.

3. Настоящият член представлява специално споразумение между договарящите се страни по смисъла на член 273 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

ДЯЛ IV

КООРДИНАЦИЯ НА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПОЛИТИКИ И КОНВЕРГЕНЦИЯ

ЧЛЕН 9

Като се основават на координацията на икономическата политика, определена в Договора за функционирането на Европейския съюз, договарящите се страни се ангажират да работят съвместно за постигане на икономическа политика, която подпомага правилното функциониране на икономическия и паричен съюз и икономическия растеж чрез засилена конвергенция и конкурентоспособност. За тази цел договарящите се страни предприемат необходимите действия и мерки във всички области, които са от съществено значение за правилното функциониране на еврозоната, при преследването на целите да се развива конкурентоспособността, да се насърчава трудовата заетост, да се допринася допълнително за устойчивостта на публичните финанси и да се укрепва финансовата стабилност.

ЧЛЕН 10

В съответствие с изискванията на Договорите, на които се основава Европейският съюз, договарящите се страни са готови да използват активно, когато е целесъобразно и необходимо, мерки, специфични за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, съгласно предвиденото в член 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и засиленото сътрудничество, предвидено в член 20 от Договора за Европейския съюз и в членове 326—334 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по въпросите, които са от съществено значение за правилното функциониране на еврозоната, без да се засяга вътрешният пазар.

ЧЛЕН 11

С цел идентифицирането на най-добрите практики и постигане на напредък към по-тясно координирана икономическа политика договарящите се страни осигуряват предварителното обсъждане на всички значителни икономически реформи, които планират да предприемат, и, когато е уместно, координацията им едни с други. Тази координация включва институциите на Европейския съюз в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз.

ДЯЛ V

УПРАВЛЕНИЕ НА ЕВРОЗОНАТА

ЧЛЕН 12

1. Държавните или правителствените ръководители на договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, и председателят на Европейската комисия се срещат неофициално на срещи на върха на държавите от еврозоната. Към председателя на Европейската централна банка се отправя покана за участие в срещите.

Председателят на срещата на върха на държавите от еврозоната се определя от държавните или правителствените ръководители на договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, с обикновено мнозинство по същото време, по което Европейският съвет избира своя председател, и за същия мандат.

2. Срещите на върха на държавите от еврозоната се провеждат, когато е необходимо и най-малко два пъти годишно, за да се обсъдят въпроси, свързани с конкретните отговорности, които договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, споделят по отношение на единната валута, други въпроси, свързани с управлението на еврозоната и правилата, които се прилагат за нея, и стратегическите насоки за провеждане на икономическите политики с оглед повишаване на конвергенцията в еврозоната.

3. Държавните или правителствените ръководители на договарящите се страни, които са различни от тези, чиято парична единица е еврото, и които са ратифицирали настоящия договор, участват в обсъжданията в рамките на срещите на върха на държавите от еврозоната относно конкурентоспособността на договарящите се страни, изменението на общата архитектура на еврозоната и основополагащите правила, които ще се прилагат в бъдеще, както и, когато е целесъобразно и най-малко веднъж годишно, в обсъжданията по конкретни въпроси по прилагането на Договора за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз.

4. Председателят на срещата на върха на държавите от еврозоната осигурява подготовката и приемствеността на срещите на върха на държавите от еврозоната, в тясно сътрудничество с председателя на Европейската комисия. Еврогрупата отговаря за подготовката и последващите действия във връзка със срещите на върха на държавите от еврозоната и нейният председател може да бъде поканен да присъства на тези срещи за тази цел.

5. Председателят на Европейския парламент може да бъде поканен за изслушване. Председателят на срещата на върха на държавите от еврозоната представя на Европейския парламент доклад след всяка среща на върха на държавите от еврозоната.

6. Председателят на срещата на върха на държавите от еврозоната информира подробно и редовно договарящите се страни, различни от тези, чиято парична единица е еврото, и останалите държави-членки на Европейския съюз за подготовката и за резултатите от срещите на върха на държавите от еврозоната.

ЧЛЕН 13

За обсъждане на бюджетните политики и на други въпроси, попадащи в обхвата на настоящия договор, Европейският парламент и националните парламенти на договарящите се страни заедно определят организацията и насърчаването на работата на конференция на представителите на съответните комисии на Европейския парламент и представителите на съответните комисии на националните парламенти, както е предвидено в дял II от Протокол (№ 1) относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договорите за Европейския съюз.

ДЯЛ VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 14

1. Настоящият договор се ратифицира от договарящите се страни съобразно съответните им конституционни изисквания. Документите за ратификация се депозират в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз (наричан по-нататък "депозитарят").

2. Настоящият договор влиза в сила на 1 януари 2013 г., при условие че дванадесет договарящи се страни, чиято парична единица е еврото, са депозирали документа си за ратификация, или на първия ден на месеца, следващ депозирането на дванадесетия документ за ратификация от договаряща се страна, чиято парична единица е еврото, като се прилага по-ранната от двете дати.

3. Настоящият договор се прилага от датата на влизането му в сила между договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, които са го ратифицирали. Той се прилага по отношение на останалите договарящи се страни, чиято парична единица е еврото, от първия ден на месеца, следващ депозирането на съответния им документ за ратификация.

4. Чрез дерогация от параграфи 3 и 5, дял V се прилага за всички съответни договарящи се страни от датата на влизане в сила на настоящия договор.

5. Настоящият договор се прилага за договарящите се страни с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз или съгласно Протокол № 16 относно някои разпоредби относно Дания, приложен към Договорите за Европейския съюз, които са ратифицирали настоящия договор, от датата, на която поражда действие решението за отмяна на тази дерогация, освен ако съответната договаряща се страна декларира намерението си всички или част от разпоредбите на дялове III и IV от настоящия договор да станат обвързващи за нея на по-ранна дата.

ЧЛЕН 15

Към настоящия договор могат да присъединяват държавите-членки на Европейския съюз, различни от договарящите се страни. Присъединяването поражда действие след депозирането на документа за присъединяване при депозитаря, който уведомява за това другите договарящи се страни. След като договарящите се страни установят неговата автентичност, текстът на настоящия договор на официалния език на присъединяващата се държава-членка, който е и официален език и работен език на институциите на Съюза, се депозира в архивите на депозитаря като автентичен текст на настоящия договор.

ЧЛЕН 16

В срок от най-много пет години от датата на влизане в сила на настоящия договор, въз основа на оценка на натрупания опит във връзка с неговото прилагане, се вземат необходимите мерки, в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, с цел включване на основните положения на настоящия договор в правната рамка на Европейския съюз.

Съставено в Брюксел на втори март две хиляди и дванадесета година.

Настоящият договор, съставен в единствен оригинал на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски и шведски език, като всички текстове са еднакво автентични, се депозира в архивите на депозитаря, който изпраща заверено копие на всяка от договарящите се страни.